

anime

MAOUJOU DE OYASUMI

Írta: Yuuko

A 2020-as őszi szezon egyik gyöngyszeme volt számomra ez az anime. Nagyon szeretem a furcsa, elborult humorú sorozatokat, bár sajnos nem sok van belőlük, és általában nem igazán tudnak nagy népszerűséget kivívni a rengeteg isekai ctrl c – ctrl v történetek mellett. Pedig ez a sorozat nagyon is megérdemelné a figyelmet.

Egyszer volt, hol nem volt...

...volt egyszer egy királyság, amelynek lakói viszonylag békésen éldegéltek. Azonban egy napon a gonosz és rettegett Démonkirály elrabolta a gyönyörű és népe által imádott hercegnőt, Syalist. Nagy volt a kétségbeesés, és mindenki csak azon aggódott, milyen szörnyű sors vár szerencsétlen hercegnőre, aki bizonyára egy sötét cellába zárva, könnyes arccal és imára kulcsolt kezekkel reménykedik a hősök eljövetelében, akik majd át-küzdik magukat a szörnyeken, hogy megmentsek őt. Igen ám, csakhogymég telik-múlik az idő, de azok a bizonyos hősök csak nem akarnak megérkezni. Bátorságból és elszántságból nincs hiányuk, azonban a tájékozódás és józanész tekintetében náluk reménytelenebb egyéneket nehezen lehetett volna találni... Nincs más megoldás, a hercegnő-

„...hercegnőket az elrablásánál sokkal jobban megrázza a tény, hogy a kapott párnája túl kényelmetlen, így emiatt nem tud nyugodtan aludni.”

nek sürgősen kezébe kell vennie a dolgokat, ami nem más, mint egy hercegnői igényeit kielégítő alvóhely kialakítása.

Várj, hogy micsoda?

Bizony, hercegnőnk az elrablásánál sokkal jobban megrázza a tény, hogy a kapott párnája túl kényelmetlen, így emiatt nem tud nyugodtan aludni. Némi trükközés után szépen ki is slisszol a cellájából, és elindul megfelelő kiegészítőket szerezni a tökéletes fekhely elkészítéséhez. Még ha ahhoz szörnyek terrorizálásán, szellemlepek hulláján vagy éppen különféle pótolhatatlan mágius ereklyék tönkretetésén keresztül is vezet az út... Pár hét után már nemcsak a kastélyban élő szörnyeket, hanem magát a Démonkirályt is kiveri a víz, ha meglátja a hercegnő alacsony és törékeny alakját a folyósókon grasszálni. Nyomában csak romok és pusztítás marad, de a cellája egyre inkább egy kincseskamrára kezd emlékez-

tetni, mivel nincs az az erőtér, ajtó, szörny vagy éppen lávafolyó, ami Syalis-hime útját tudná állni. Sőt még a halála sem tudja semmiben akadályozni – lévén, hogy a kastély démoni lelkésze egy idő után már rutinosan támasztja fel a hercegnőt, aki ezután egy-egy újabb koporsóval gyarapítja a gyűjteményét. Szegény Démonkirályt egy idő után már csak a büszkesége meg a fordított Stockholm szindrómája akadályozza meg abban, hogy szépen hazavigye a hercegnőt a szüleihez, mert egyetlen minden rossz szándék nélküli pizsamás csajsi több kárt okoz, mint az országa összes hőse együttléve...

„Well done!”

A történet kiindulópontja önmagában elég sablonosnak tűnhet, de aztán egyre elborultabbá és zseniálisabbá válik. Ráadásul még a vége felé sem laposodott el a sztori, pedig kicsit tartottam ettől.

De minden rész fenn tudja tartani a figyelmet, bár én inkább kisebb szünetekkel ajánlanám egyfajta antidepresszánsként. Minden részben több „miniküldetés” láthatunk, mivel a hercegnő újabb és újabb ötleteket próbál ki. Egyszerűen imádom őt, Syalis-hime karaktere zseniális, főleg így egy kis online oktatás és egyéb vizsgák mellett én is csak egy kis alvásra vágyom, szóval nagyon könnyen azonosulni tudtam vele. Tényleg semmi rosszat sem akar, csak kényelmes ágyikót, puha párnákat meg egy kis nyugalmat. Viszont kreativitása a tökéletes alvókörnyezet megteremtéséhez kifogyhatatlan, mindig kitalál valamit, mivel is lehetne feldobni az alvást, és akkor bármit is tervez ki, mindenáron véghez viszi. Utána a kastélyban sokkos szörnyek, kifosztott kincseskamrák és egy idegösszeomlás szélén egyensúlyozó Démonkirály marad. De a nap végén, dolga végeztével mindig elhelyezkedik a fekvőhelyén, becsukja a szemét, és „szunyaaa”!

Megvalósítás

A főbb szereplők kidolgozására nincs panasz, Syalis-hime nagyon aranyos karakterdizájnt kapott, szinte ki sem nézné belőle az ember, milyen veszélyes is tud lenni... A Démonkirály is elég „bishounenesre” sikeredett, csak szegény túl sokat idegeskedik, ami teljesen érthető. A többi karakter pedig bár nem túl emlékezetes, de szórakoztató, viszont az tagadhatatlan, hogy az egész sorozatot a hercegnő viszi el a hátán. Syalist Mina-

se Inori szólaltatja meg, aki Rem (*Re:Zero*) és Hestia (*DanMachi*) hangját is kölcsönzi. Bevallom, főleg a legutolsó hölgyemény nem igazán tartozik a kedvenceim közé, viszont ebben az animében a hölgy zseniálisan játszik a hangjával. Hol ijesztő, hol sztoikus, hol lelkes, de végig nagyon cuki és szórakoztató az „előadása”. Az OP-ED kinézetileg éppen olyan elborult, mint az anime, az openinget szintén Minase Inori énekli, a szám pedig gyakorlatilag a hercegnő „problémáiról” szól. Az endinget az ORESAMA énekli, kellemes, bár nem túl maradandó szám.

Összességében hatalmas meglepetés volt számomra ez az anime, és bár a tavalyi év legjobbjára számomra a Tian Guan Ci Fu (AniMagazin 59.), de attól még ez a sorozat is kedvenc lett. Ennyire zseniálisan elborult animét a Grand Blue, a Saiki Kusuo no Psi Nan vagy éppen a Gintama óta nem láttam. Ajánlom mindenkinek, aki értékeli a hasonló sorozatokat, vagy csak szeretne egy jót nevetni.

Cím: Maojou de Oyasumi, Sleepy Princess in the Demon Castle

Részek: 12 x 24 perc

Műfajok: vígjáték, természetfeletti, slice of life, középkori fantasy

Értékelés:

MAL: 8,05 / imdb: 7,3

ANIMEGUN
Az animék fegyvertára

